

Gyűjtő: GÖNCZI FERENC

Gyűjtés ideje: 1935

TART.: MAGYKORPÁDI NŐI VISELET

(GÖNCZI LEIKÓ KARTONJAI KÖZT, KÉZIRÁSSAL
ÍRVA) — KNYÉZT JUDIT 1967.

1 lap

Földrajzi tutató: MAGYKORPÁD

Szakutató: XIV.

PAPÍRIPARI VÁLLALAT

KISKUNHALASI GYÁRA

LELTÁKOZÁS

ATÜZELTVE AZ EGYSÉGES LTK 1081-es TÉTELE ALÓL

1081

Nagykorpádi női viselet

Feljegyezte: Fekecs István, ref. lelkipásztor.

"Kontytakaréttó", azaz kontyot eltakaró fátyol. Boltban vásárolták. - A "tilángli" szó e ruhadarabnak csak a minőségét /: hogy túllból való, azaz túlanyag:/ fejezi ki. De mint az öltözék tartozékának a neve "Kontytakaréttó" volt. - Mikor a fiatalasszony /: a menyecske": / már teljesen felöltözött és a kontyot is feltette, akkor valakivel /: anyja, napa, vagy barátnője:/ segítségével következett a "takaréttó" feltevése. A "takaréttót" közepénél fogva hátul a kontyra - arra szolgált diszesebb tü" / segítségével - felerősítették és azután kétfelől érintve veb a vállakat, a derékra - rendszeren fehér, de lehetett színes, bársonyból való .. stb. bojtokban végződő - zsinorral körülkötvé, reáerősítették. A "takaréttó" hogy szebb tartása legyen, félig kikeményítve és szépen kivasalva volt.

Egész a világháboru kitöréséig "takaréttó" nélkül elmenni a templomba - nemcsak illetlenség, hanem egyenesen szemérmertlenség számba ment a fiatal asszony részéről a nép szemében. Viszont mulatságban, lakodalomban, vagy éppen korcsmában mejelenni benne, véték és bün volt. Tehát az ünnepélyesség és a tisztesség kifejezése volt. Kár, hogy a világháboru után a konttyal együtt végleg kimaradt a használatból.

Nagykorpád, 1935. december 3.

Gönczi Ferenc leíró kartonjai
között találtam kézirással íva

Kovács Judit 1967 apr.